

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
		j629	jente ☒ gutt ☐	norsk ☒ annet ☐

Livet i et diktatur

Jeg heter Olga og lever i et diktatur. Mamma, jeg og mine seks søsken lever på en et rom alle åtte. Pappa lever ikke. De 3 brødrene mine går på skole, mens søskene mine og jeg jobber på en tekstiltfabrikk.

En vanlig dag er slik:

Vi står opp fire om morgningen, kler på oss og spiser. Brødrene mine står opp først om tre timer.

Så må vi gå 3 kilometer til fabrikken. Det går soldater i gatene og kontrollerer hva vi gjør og sier. Jeg har også hørt at det går spioner i gatene.

som passer på det samme. Et sted på veien til fabrikken stopper vi alltid. Det var der lillesøsteren min falt. Mamma snakker aldri om det, men jeg vet at hun var syk. Hun hadde hostet og karket i mange måneder, og besvimte stadig. Vi hadde ikke råd til medisiner, men vi kunne uansett ikke ha hjulpet henne. Legene hadde ikke klart å kurere henne. På fabrikken lager vi klar og vesker. Det er slitsomt men vi får nok penger hvis vi jobber alle fem! Etter vi har jobbet drar vi og henter vann. Så drar vi hjem. Da er vi hjemme klokka 8. Dagene er lange og det er mange demonstrasjoner og opprør i gatene. Jeg er heldigvis født før borgerkrigen, og har ikke opplevd det føle som skjedde da. Jeg tenker alltid på før før jeg

legger meg. Og alt det fole som skjedde med han. Vi skulle flykte, vi var nesten over grensen da soldatene kom inn i bilen. Det var mørkt og jeg så ikke så mye av hva som skjedde. Det eneste jeg husker er at de sa:
- Faren deres har brudt loven, og blir da satt i fengsel. Dagen etter kom mamma gråtende hjem og sa at onkelen min hadde funnet pappa død ved grensen. Det var den værste dagen i livet mitt. Hver dag kjemper vi for å overleve, mens folk i andre land kjemper for å leve.

Pappa ble tatt av soldatene, og de hadde ikke medisiner til lillesøster.

Dette hadde kanskje ikke skjedd om vi hadde demokrati.

